

* BYLI JSME PŘI TOM *

Nejen šs. televize ale také naše redakce sledovala v pátek 9.2.90 mimořádnou astronomickou událost - úplné zatmění Měsíce. Na fotografii (viz dole) pořízené na noční obloze přesně v 19.50 SEČ jsme vám tento zvláštní úkaz zdokumentovali. Zahledíte-li se dlouze a pozorně do levého horního rohu unikátního snímku a přimhouříte-li oči, pak při troše představivosti můžete spatřit tento jedinečný jev: Zatmění vítězného února.

* Pozor, není úplné.

(I.V.)

Prohlášení zedníků HSV Agrostavu Ltm

My, zaměstnanci úseku hlavní stavební výroby Agrostavu Litoměřice, vznášíme tyto požadavky:

- 1) Vzhledem k tomu, že pánové G.Husák, L.Štrougal, A.Indra, V. Bilak, K.Hofman, M.Jakeš a další představitelé tzv. normalizace nebyli zvoleni do svých ústavních funkcí naprostou většinou národa, ba proti jeho vůli, nelze připustit, aby národ tyto samozvance, do sazenci cizí mocností, nadále živil formou osobních důchodů. Naopak, protože se někteří z nich přímo podíleli na pozvání cizích armád a prosazovali mocenskou politiku SSSR vůči vlastnímu lidu, žádáme soudní projednávání těchto skutečností, neboť jejich jednání lze kvalifikovat jako vlastizrady.

2) Žádáme, aby naše delegace, která vede v Moskvě jednání o odchodu sovětských jednotek, důsledně a bez kompromisů vyžadovala odchod okupačních vojsk do svobodných voleb a to tak, aby hlavní vojenská síla opustila naše území ještě před volbami. Domníváme se, že nemůže být ani řeč o svobodných volbách, pokud jsou na území státu cizí okupační armády. Demontáž vojenských zařízení, nechtě pak provedou týlové jednotky nebo civilní složky a to do konce roku 1990.

Žádáme, aby tyto požadavky byly zaeleány na KC OF v Praze a jeho prostřednictvím tlumočeny kompetentním ústavním orgánem.
Litoměřice 8.2.00 - mluvčí OF HSV Agrostavu František Löbl

CO SE SÚZ Rozhovor s ing. P. Kvapilem

Naprostá absence jakéhokoli kulturního využití (kromě FPP) způsobila, že jsme položili několik otázek ing. Petru Kvapilovi, pracovníku Správy účelových zařízení mládeže na téma budoucnost kultury pro mládež v Litoměřicích.

TAK: Jaký je vztah profesionálních pracovníků Svazu mládeže k dnešní podobě SSM?
K: Já bych to trochu upřesnil v tom smyslu, že my - pracovníci účelových zařízení svazu mládeže jsme byli placeni svazem mládeže, ale nikdy jsme nebyli členy aparátu. Dá se říct, že právě tím působila činnost aparátu častěji větší problémy než řadovým členům SSM. Správa účelových zařízení SM, jejíž jsme pracovníci, se pod vlivem celospolečenských událostí koncem minulého roku a v souvislosti se situací v SSM pokusila o samostatnost alespoň změnou názvu na Správu účelových zařízení mládeže. Problém úplné samostatnosti spočívá ve vyřešení otázky majetku. Zřizovatelem správy i nadále zůstává Český ústřední výbor SSM, dnes Svazu mladých...tuším, ten název nevíme přesně.

TAK: Jestli tomu dobře rozumím, změnil se pouze název správy. Nic faktického se jinak změnilo.

K: No, to souvisí s celým vývojem v SSM. Změnil se pouze název, že jo. Přestrojení na Svaz mladých a Správa účelových zařízení jako jeden z článků, nemůže sama o sobě rozhodnout. O správě a o majetku SÚZ rozhoduje vyšší orgán. Řekl bych, že vedení správ nevyužilo té pravé chvíle, kdy se mohlo osamostatnit jako celek. Ale to souvisí s nejistou budoucností, správy jsou zařízení dotovaná, rozpočtová zařízení a nikde nebylo řečeno, že ty dotace dostanou.

TAK: Jaké jsou tedy vaše plány do budoucna?
K: Já to vidím asi tak. SSM bylo v podstatě jedinou možností mladých lidí ke sdružování, tudíž i veškeré dotace pro mládež sly prosťřednictvím SSM. Takže otázka, jestli se SSM chce či nechce dnes dílit o majetek, nemá

vůbec smysl. Ať se to jmenuje Svaz mladých nebo SSM, je to úplně jedno, jsou to ti samí lidé. Otázka zní jinak jak provést dělení spravedlivě. Řekl bych, že to je závislé na čase, který s sebou přinese vznik malých organizací, struktur, nových samostatných jednotek, které budou mít tu schopnost stávkující majetek SSM dobře využít a projev o ně zájem. Z tohohle důvodu vidím i budoucnost našeho zařízení klubu mládeže jak se zaměřením na kulturní tak vědeckotechnickou činnost. Mám za to, že by bylo zbytečné tyto dvě oblasti od sebe oddělovat, to je možné v místech se samostatným zúzemím pro vědeckotechnickou aktivitu. V Litoměřicích tomu tak není. Takže já vidím možnost využít materiální potenciál účelového zařízení bývalého SSM pro veřejnost, především pro mládež. A to v oblasti zábavy i technického zabezpečení akcí - videotechnika, počítače atd.

TAK: Takže ta éra kulturního vaku zahrnující pouze pasivní hopkání na diskotékách už končí. Jak byste se chtěli orientovat programově?

K: Tady zase narážíme na problémy ekonomické struktury věci, protože máme k dispozici klubový sál o maximální kapacitě 100 sedících. Počítáme-li nejvyšší možné vstupné pro mládež 20 Kčs, na získané 2 000 Kčs se souldní kulturní pořady nesožená a to nepočítám provozní náklady - elektřinu, topení, pořadatele atd. Takže pro kvalitní program musíme hledat odpovídající finance jinde, nějakého sponzora. Samozřejmě chceme požádat i akce méně náročné na finanční prostředky, poslouchové videodiskotéky orientované na hudbu naší i zahraniční, která byla dlouho nevídaná, tak značně poctačována. Myslím, že i

tyto akce budou velice přínosné. Mím pouze obavy o to, aby byl o takové pořady zájem. Vycházím z dost smutných zkušeností ze svého působení v oblasti kultury. Situace je taková, že vlivem celého komplexu příčin je mládež velice pasivní a mím pocit, že ještě nějakou dobu bude určité nejnavštěvovanějším způsobem zábavy právě ta diskotéka.

TAK: Zaslýchli jsem něco o otevření jakési kavárny či vinárny ve stylu pražského Rubínu. Ki ho to právě souvisí s finančními prostředky. Tímto způsobem chceme finančně pokrýt činnost klubu. Nemim na myslí prostředky na mzdy, ale na provoz.

TAK: Kdy zahijíte praktickou činnost?
K: Tu už jsme vlastně zahijili v improvizovaných podmínkách. Minulý týden se k nám přestěhovala zařízení Klubu mládeže "Družba". Všechno závisí na tom, jak proběhne to majetkové vypořádání. Ať už dopadne pro nás dobře či jinak, myslím si, že by bylo škoda nevyužít možnosti (nejmén materiálních) k nápravě chyb, které v oblasti kultury v minulosti vznikly. Mělo by to být i v zájmu orgánů lidosprávy ve městě, Národních výborů apod. Čekáme na legislativní úpravy, které umožní využití majetku SSM pro veřejnost.

TAK: Víš už o někom, kdo by vím nohl v této oblasti konkuroval? Mím na myslí nově vzniklé organizace nebo ochránáře přírody, kteří se proslavili s výmí EKOFESTIVALY.

K: Já si myslím, že takových skupin je tady víc. Nedívno byl znovu otevřen "Jamaforclub", ten, který se zaměřuje hlavně na ty diskotéky. Takže jakási konkurence. Ale mám za to, že by to časem mělo přerůst ve spolupráci. Každý si zřejmě najde tu svoji parketu, kde bude lepší než ostatní. Záleží zřejmě na vybudování stýček a materiálních možnostech. Myslím, že lidé kolem kultury, pokud to dělají poctivě a opravdově, lidé, kteří se dobře znají, budou na těch stýčkových plochách rádi spolupracovat.

TAK: Děkuji za rozhovor.

(R)

PROVOLÁNÍ

... VŠEM ŽELEZNIČÁŘŮM!

PROVOLÁNÍ NEZÁVISLÉ SKUPINY ODBORNÍKŮ
TRAŤOVŠHO HOSPODÁŘSTVÍ BÝVALÉ SEVERO-
ZÁPADNÍ DRÁHY /2.část/

5. ledna tohoto roku jsme sepsali první část "Provolání". Bylo v něm obsaženo naše stanovisko k dosavadním pokusům o přestavbu ČSD a vytýčen postup návrhu budoucí struktury ČSD. Někteří z Vás se s ním ztotožnili, jiní mají výhrady. To je dobře. Přednesli jsme určitý názor, který nemusí být správný. Budeme rádi, když zvítězí ten nejlepší, i když nebude náš.

Mnoho lidí se teď ptá, jak si vlastně budoucí dráhu představujeme, co navrhujeme konkrétního a jak toho dosáhnout.

Neřekneme Vám, jak bude dráha KONKRÉTNĚ vypadat za 10 let; to závisí na vývoji našeho hospodářství. Můžeme ovšem prozradit, jak si ji představujeme na konci roku letošního.

Vycházíme z faktu, že provoz na železnici se nemůže zastavit, protože je pro nás stát životně důležitý. Změny musíme dělat "za poohodu" a začít bychom měli už TEĎ! V současné době není veřejnosti znám žádný návrh nového systému řízení ČSD, který by zaručil ZLEPŠENÍ FUNKCE ŽELEZNICE!

Proto navrhujeme, aby pro NEJBLIŽŠÍ OBDOBÍ byl u ČSD zaveden tzv. HAVARIJNÍ PROGRAM. To znamená napravit pokřivené, doplnit chybějící a zrušit nepotřebné vazby a články, ČSD organizovat po linii DVOUSTUPEŇOVÉHO. PŘÍMÉHO ŘÍZENÍ PO ODVĚTVÍCH, podporovat horizontální vazby na jednotlivých stupních, výrazně omezit rozhodovací pravomoc průřezových orgánů a tuto pravomoc delegovat v souladu s odpovědností na příslušné stupně přímého řízení.

U slabých základních jednotek i vyšších článků řízení musíme prosazovat expertní činnost, kvalifikační program a nepomůže-li to, přistoupit ke kádrovým změnám.

Je nezbytné pozitivně motivovat všechny železničáře ve smyslu obecně platných zásad motivačního procesu. Aktivitu může podpořit kvalitní sociální program a spravedlivé odměňování, iniciativu jednotlivců a skupin zajistit podnití možnost pracovní sebe-realizace v souladu se schopnostmi a vzděláním.

Budoucí struktura ČSD by měla vycházet z předpokladu, že železnice je uzavřený systém s určitými vnějšími vazbami. Zvykněte si na myšlenku, že její struktura bude vypadat úplně jinak, než jak jí vidíme dnes. Bude se vyvíjet v kontextu s naším i evropským hospodářstvím. ČSD by se měly rozvinout ve výkonný a pružný dopravní systém s uceleným komplexem služeb, který bude respektovat člověka jako hlavní cíl i nástroj budoucnosti. Naši cestu musíme samozřejmě trasovat souborou konkrétních postupových cílů, srozumitelných každému železničáři.

Při návrhu nového systému řízení bychom měli pracovat systematicky /vědomí souvislosti/ a dráhu chápat jako živý organismus. Je zcela nepřipustné vytrhávat některé oblasti /organizační struktura, mzdy apod./ ze systému a řešit je izolovaně. Je nezbytné respektovat principy historické i územní kontinuity, využívat poznatků systémového inženýrství a týmové práce. Současně podporujeme KRITICKOU VÍZI BUDOUCNOSTI. To znamená navrhovat to, co je potřebné, a ne to, co

š-š

Je možná? Realnost takového návrhu kriticky posoudí oponentura.

Skeptik namítne, že na takovou práci nemáme, že chybí odborníci, a že nejsou vhodné podmínky. Odpovíme slovy prognostika Miloše Zemana: "Tu práci za nás nikdo neudělá, protože nemá tu zkušenost."

Rádi bychom Vám teď představili zákeřného nepřítel železničářů a slušných lidí vůbec. Jmenuje se STRACH!

Napadlo nás, že právě STRACH je příčinou mnoha nesnází. STRACH má nekonečné množství podob: STRACH z nadřazeného, NEDŮVĚRA ke spolupracovníkům, STRACH z kontrolora, OBAVA z možných důsledků vlastního rozhodnutí, STRACH z nemoci, o místo, o rodinu... STRACH překáží našemu mozku v MYŠLENÍ. Mozek se brání a nastupuje LHOSTEJNCST, někdy podporované ALKOHOLEM.

Člověk, který se bojí, přestává jednat jako člověk. Vykonává-li odpovědnou práci, udělá dříve či později chybu. Následkem CHYBY může být NEHODA. V zápisě potom čteme, že selhal lidský faktor. My se nesmíme ničeho bát! Posilujeme ODPOVĚDNOST, ale vyhláše PROGRAM LIKVIDACE STRACHU!!

Soudíme, že k likvidaci strachu nepomůže vzájemná důvěra. Třeba mezi vládou a základními články řízení. Zetáte-li se proč, odpovíme metaforou. "Orech nelze rozlousknout kleštěmi s jednou čelistí."

Máme-li vládu, které většina z nás věří, nestačí k nápravě tlak z její strany. My všichni musíme být druhou čelistí. Jen společným úsilím orach rozlouskneme, abychom se přesvědčili, zda jádro není zkažené. Znovu zdůrazňujeme: společným, ale také koordinovaným úsilím.

Konkrétním krokem na cestě důvěry může být likvidace zbytečných hlášení. Je otázkou, kdo nestranně posoudí význam jednotlivých hlášení, z nichž některá jsou nositelem zpětné vazby.

Pro praxi navrhujeme následující postup:

1. Doporučujeme vedoucím organizačních jednotek, aby posoudili praktický význam všech hlášení, zasílaných nadřízeným složkám a přitom nepotřebných pro chod a funkci jimi řízené jednotky.
2. Zpracovatele na základních stupních řízení vyzýváme, aby požádali svého vedoucího nebo příslušného referenta nadřízeného orgánu o zdůvodnění a obhájení smysluplnosti hlášení, o jejichž praktickém účelu a prospěšnosti nejsou sami přesvědčeni.
3. Referenty nadřízených orgánů vyzýváme, aby iniciativně posoudili konkrétní přínos jimi shromažďovaných údajů

a obhájlili jejich smysluplnost u podřízených složek. Za argument přítom nespovažujeme prosté tvrzení, že hlášení je nařizováno předpisem.

4. Po vzájemných neformálních konzultacích ve vertikálním i horizontálním směru doporučujeme všem zpracovatelům, aby hlášení, jejichž smysluplnost nadřízený orgán neobhájlil, přestali zpracovávat! Pro praxi by snad vyhovoval termín do 31.12.1990 u hlášení vyžadovaných předpisem a 31.3.1990 u hlášení vyžadovaných jiným výnosem.

Tímto návrhem nenabádáme k anarchii. Předpokládáme, že takovým postupem lze podpořit vstřícnou iniciativu mezi jednotlivými články řízení, dojde k oboustranně prospěšným osobním kontaktům, osvobození pracovníků od nesmyslné práce, časovým i materiálovým úsporám. Kvalifikovaný rozbor vyvolaných jednání může posloužit k vymezení obsahu činnosti jednotlivých stupňů řízení.

Závěrem Vám chceme poděkovat za všechny slovní i písemné komentáře k našemu předchozímu "Provolání". Velmi si jich vážíme. Jsou pro nás zpětnou vazbou.

V Praze 19.1.1990 Nezávislá skupina odborníků TH

Kontakt: Ing. Ondřej Chládek, ČSD-TD Litoměřice, Jarošova 32, 412 76 Litoměřice, tel. ČSD 982/472-3, tel. státní 3021-3 linka 472 473, dálnopis ČSD: 935 288 osd tl
Ing. Miroslav Plíhal, ČSD-TSS Ústí n.L. Železničářská 1, 400 03 Ústí n.L.-Střekov, tel. ČSD 980/5253,2253 tel. státní 219 linka 5253,5153 dálnopis: ČSD 935 252 osd ts

KOMU SE NELENÍ...

Dne 11. února byl založen přípravný výbor regionálního sdružení Československé strany zelených pro oblast Litoměřicka. V rámci svého regionálního působení si vytýčil zatím tyto základní cíle:

- 1) Revize výstavby nového objektu Mrazířen
- 2) Problematika exhalátů Severočeských chemických závodů Lovosice
- 3) Úlet z cementáren Čížkovice
- 4) Katastrofální stav ovzduší ve Štětí
- 5) Problematika skládek tuhých odpadů v Terzíně, Roudnici a ve Štětí
- 6) Absence čistíren odpadních vod v Litoměřicích, Lovosicích a dalších okolních městech
- 7) Skládka radioaktivních odpadů v bývalém dole Richard na Radobýlu

V úterý 13.2. vyjde první číslo čtrnáctidenníku této strany "Zelení".

Adresa pro písemný styk: Okresní koordinátor ČSZ Otakar Vaníš, Radouň 93, 411 08.

OOOOOOO JAZYKOVÝ KOUTEK OOOOOOO

Je potěšující, že jsou stále v tomto národně jedinci s vytříbeným jazykovým citem, kterým, viděl-li v papírovou nebeřnost, naskakuje v jiném koutku opar. Totiž. Našlo se několik štenářů, kteří, jak by řekl Čochtan, chytili koutek s tvaru 6.pádu zn.š. podatnáho jáma šachy. V čísle 45-46 TAKU jsem napsal o "šachích", protože mi to našlo vesele, sčkoliv vím, že mluvnický správně je zajisté o šachách, zrovna tak o pračích a ne pračívých pračích. (Zapáchají-li peníze, pak ovšem mluvíme o šachách.)

Budu si příště dávat bacha, tedy přemýšlet o baších a humor budu raději používat mimo nose pravidel českého pravopisu, v nutném případě jej aspoň distan-

cuji od konvenční uvozkami.

Potkala me jedna ušlechtilá duše s vyjímčným sluchem pro češtinu, již každá disharmonie skřipe v uších nikoliv v uších, a sdělila mi: Milý pane, ať budete naše páchat cosí o šachích, udělejte u článku, aby to bylo mládeži nepřístupno. Děti ve škole pak píší o šachích a píší chyby s odvoláním na redaktory TAKU.

Za každé takové setkání s jazykopytci budu nesmírně vděčný, pište nám o každé chybě. Právopisně i věcně. Hledáme na sobě chyby, i hničky, nípejme se a ošidbuje navzájem, jen tak se lze přiblížit k dokonalosti. Zdravujeme, jen přiblížit. Nikdy k ní nelze dospět.

10.února 90

Ivan Vilín

KAM S NIMI?

Od počátku svého vývoje produkuje člověk odpady. Ty jsou různého druhu. Nejběžnější způsob dělení odpadů je na tuhé, tekuté a plynné. A dále můžeme tuhé odpady rozdělit na tuhé průmyslové odpady, tuhé zemědělské odpady, stavební odpady a tuhé komunální odpady.

My se v tomto článku budeme zabývat skupinou tuhých komunálních odpadů, TKO vytváříme všichni svou činností v domácnosti, ve službách, obchodu, administrativě... Ročně vyprodukuje tohoto odpadu 3 000 000 tun a počítá se s 3% přírůstkem. Likvidace a další využití odpadů je jednou z nejdůležitějších otázek, které musíme brzy vyřešit.

Na prvním místě by mělo být předcházení vzniku odpadu. Už při navrhování nových výrobků je třeba počítat s tím, že se po nějaké době stanou odpadem, který by měl být co nejvíce využitelný jako zdroj druhotných surovin. Množství odpadu lze výrazně omezit používáním vratných obalů. I my sami můžeme podstatně ovlivnit tvorbu odpadů, třeba tím, že už při nákupu zboží rozhodujeme v tom, kolik a jakého odpadu

vznikne. A i v domácnosti lze zhořloutit mnoho odpadů lépe než vyhozením do popelnice.

Komunální odpad můžeme likvidovat různě: 1) spalovat 2) skládkovat 3) kompostovat 4) třídít a následně využívat

Čtvrtý způsob se jeví v současné době jako nejperspektivnější. Je sice náročný z hlediska třídění odpadu, ale pokud to dokážeme, získáme mnoho dále využitelných surovin a ušetříme energii, kterou jsme museli vynaložit na výrobu materiálu z prvotní suroviny. Problémem je, jak suroviny třídít. Existují v podstatě tři způsoby:

1) Výstup druhotných surovin - je však náročný na místo i čas a vhodný jen pro některé druhy surovin
2) Třídící závody - jsou ekonomicky náročné a mají velkou spotřebu energie. Získané suroviny jsou přitom silně znečištěné

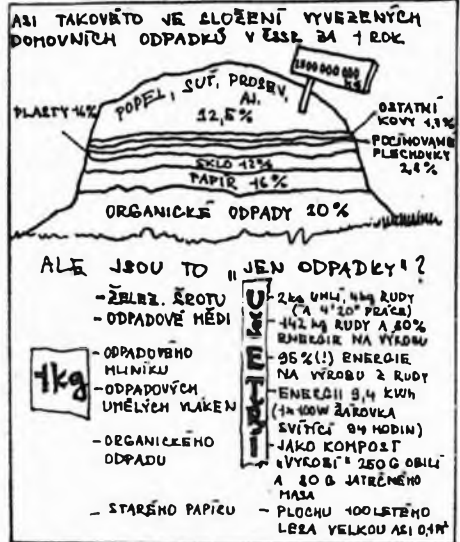
3) Separový sběr - je náročný na spolupráci obyvatel, ale jeho zavedení nevyžaduje velké náklady a získané suroviny by při dobré spolupráci lidí měly být čistší než z třídících závodů. Spočívá v třídění odpadu přímo u zdroje, v domácnosti. Třídění sběr se na ulici vysype do příslušných kontejnerů (u nás existují např. na sklo).

Vhodná kombinace všech tří způsobů

by se mohla vyplatit.

U nás jsme se zavedením separovaného sběru hodně pozadu za USA a Západní Evropou. Tam už vyrábějí odpadkové koše přímo uzpůsobené separovanému sběru, výsledky jsou jednoznačně pozitivní.

Naším cílem by mělo být, abychom spalovali a skládkovali pouze jinak nezpracovatelný odpad a odpadem, který můžeme ještě dobře použít, neplýtvat. (Z brožury R. Svítla a kol. Odpady - kam s nimi? zpracovala L.P.)

KŠEFT JE KŠEFT

9.prosince 89 proběhl na náměstí ke Dni lidských práv mítink, na kterém se litoměřští občané rozloučili s epochou stalinismu a s jeho obavným symbolem. Většina přítomných se k soše obrátila máty a vyjádřila tím tak předsevzetí, že už nikdy nechtějí mít se Stalinem nic společného. Dvěma minutami ticha ustíli památku všech jeho obětí a křivd, které na lidstvu byly v jeho jménu spáchány.

Dva měsíce nato, 6.2.90 proběhl na tomto místě zase mítink, jehož některé projevy mnou otřásl. Na konci článku "Má panenko, hoří" v TAku (45-46), který byl m.j. na tomto mítinku sepsat (což náhodou mnou neotřásl, spíš povzneslo) uvádím verš s Otčenáše ... a nevěděl nás v pokušení a sbav nás od slého... a metaforu e šifrníci, kteří kasírují za každé situace. Reminiscence s filmu měla varovat před různými šikulkami a kulibrahody, jejichž jediným záměrem je osobní prospěch, a kteří se začínají rojit, zatímco my se handrkujeme. Proto mnou sešlo ušlechtilé vystoupení představitelů KC OP Lta s lidstváci s ocnou za sochu Stalina. Pochopil jsem to tak, že je dobře nestydět se a využít všeho, i toho, že "náš litoměřický Stalin je nejhezší", snad by bylo vhodné jej ještě nějak přisvědčit, abychom na něm trhli co nejvíce, dokonce bude prý rentabilnější s aukcí počkat,

až stoupne cena na burzách Stalinů (patrně začínají konkurovat burzám s relikviemi fašismu a hitlerismu), abychom netratili ani penny. Pro efekt sisku se mu musí udělat pořádná reklama, třeba v televizi, přičemž nám nevadí, že je tu právě na přátelské návštěvě ministr sahr. věci USA J.Baker. Slušelo by se totiž v tento okamžik o Američanech sdvořile pomlčet, že jsou největší snobové na světě a že jsou ochotni vysolit za každou kuriozitu, byť trpaslíka, balíky dolarů.

Jakobychom, oslepeni leskem valut, zapomněli na všechny ty Gulagy, Lubljanky, Ruzyně a Jáchymovy, kterých jsme ve dvouminutovém tichu vzpomínali. Dokonce bylo litováno (jaksi cynickým žertem), že je škoda, proč jsme těch Stalinů neměli aspoň osm, neboť "to máme, 8x6 je 48 a čtyři, mno, to máme... celkem ... podtrženo, suma sumárum... hm... to máme..." celkem osmkrát větší radost s doláři.

Polila mne s těchto hokynářských kaluklaof hrůsa, a protože jsem dostal strach, že někoho s nás ještě napadne jít přehrabovat hroby Stalinových obětí, sda by se nenašly v lebkách slatě suby pro náš kšeftík, udělala se mi sle s představy asanace stalinistických hřbitovů a tak jsem utekl s mítinku do "Speciku" v Novobranaske srazit nadsvedlý žaludek fríanes rumu. Jsem oimprliche

7.2.1990

Ivan Vilím

RESTAURACE NOVĚ A LÉPE

Po listopadu 89, kdy se začaly věci dít, jsem měl pocit, že naše společnost začíná nabírat správný směr. Lékař začne opět léčit a nebude místo toho muset vyplnovat haldy formulářů a hlášení, profesor bude učit a ne topit v kotelně, nedoučený krajčí se stranicou legitimací přestane dělat politiku, lakýrník bude lakovat a nebude náměstkovat. Věci půjdou, tak jak velí rozum, cestou nejménšího odporu, tedy co nejjednodušeji prostě racionálněji.

Každý z nás musí k tomuto trendu zaujmout stanovisko. Rozumní lidé tedy hledají nové cesty. V podniku Restaurace Litoměřice si zřejmě popletli směr a vydali se cestou zcela opačnou k duchu doby. Podle hesla: "Nic není tak složité, aby to nemohlo být ještě složitější." zvedli cenu stravenek z 8,- na 11,- a 12,- Kčs a zavedli nová pravidla stravování. Dříve si hladovějící mohl za stravenku v hodnotě 8,- Kčs pořídit téměř v kterékoli restauraci v LTM jídlo, na které měl chuť. Podle ceny buď doplatil nebo dostal vráceno. Dnes: v zařízení Korso platí stravenky pouze v hodnotě 11,- a v ostatních restauračních zařízeních stravenky v hodnotě 12,- Kčs. Jídlo je nutno vybírat nikoli dle chuti, ale dle ceny. Od 9,- Kčs výše. Pokud chcete levnější, musíte si dokoupit něco z "bohaté nabídky" doplnků např. jablko za 1,80,- Kčs za kus (váha nerozhoduje). Nemáte-li chuť, máte smůlu. Objednávku jídla Vám nepřijmou. Samozřejmě, že tato opatření "zrychlila" odbavování zákazníků. Nevznikají fronty. Zákazníci i obsluha pokladny jsou spokojenější. A tak to ostatně má být.

JEDOVATÁ VODA

Dne 8.2.1990 jsem se zúčastnil veřejné schůze občanského výboru v obci Mlékojed. Na programu schůze byly tyto body:

- 1) Osamostatnění obce - "znovuzřízení Národního výboru"
- 2) Otázka zásobování vodou - "Vodovod a studny"
- 3) Komunikace "průtah silnice obcí, cesty a chodníky"

Schůzi zahájil pan Šimpach, předseda obč. výboru. Seznámil občany s nastípnými požadavky o znovuzřízení Národního výboru v obci. Dříve, když působil Národní výbor v místě, měl vlastní dotace se kterými hospodařil. To se patřičně projevilo: postavili si novou prodejnu, veliké hřiště pro sportovce, kanalizaci v celé obci aj.

Od doby zrušení Místního národního výboru se v obci neudělalo nic, jen vodovod za 1,45 mil. Kčs. Tento vodovod je ovšem vybudován jen zčásti. Občané se dotazovali, proč byl Národní výbor zrušen a proč na to vedení MNV přistoupilo. Odpověděl pan Novotný: "V době, kdy toto probíhalo, byl vyvíjen soustavný

tlak z MěNV na místní pracovníky. Při této akci byl velice iniciativní nynější předseda MěNV pan Kalíš, který má lvi podíl na úspěšném zrušení MNV Mlékojed. Občané si navrhli 11 zástupců obce a shodli se na tom, že budou požadovat znovuzřízení MNV v Mlékojedech a tím i vrácení prostředků, které MěNV zrušením MNV získalo.

Dalším bodem jednání byl vodovod a voda vůbec. Když jsem slyšel informace o tomto dile, musel jsem se občas štipnout, jestli nespím a jestli se mi to nezdá. Tento vodovod je jakýmsi torzem bez odboček, přípojek atd. V obci čerpají občany vodu ze studní, voda v nich není dle vyjádření OHES Litoměřice použitelná k mytí ani k praní. Vzhledem k tomu, že Labe je takové, jaké je, jsou občany Mlékojed jako trosečníci na moři. Vody všude dost, ale přesto trpí žízni. Aby se tento začarovaný kruh alespoň nějak vyřešil, rozhodl MěNV, že se v obci zřídí hydranty na několika místech vždy pro několik rodin společně. K tomu hydrantu se vybuduje šachta s vodoměrem a vodu budou platit vždy okolní obyvatelé, "uživatelé", tohoto technického veleďia dohromady. Opět pořádný štipanec. Nedovedu si představit, jak lidé v zimním období budou okolo těchto

NAD DOPISY ČTENÁŘŮ

TAK a jeho "škola demokracie"

Jako mnoha jiným, i mě byla věnována pozornost v posledním vydání Vašich novin. Nezbyvá mi, než konstatovat, že i k mé kritice bylo použito polopravd a ohledné problematiky - dostavba nemocnice v Litoměřicích kontra Roudnice - vyslovených lží. Myslím si, že noviny by měly kritizovat věcně a jasně a nevyvolávat "dojmy" o kritizovaných osobách; a dále by měly informovat, a nikoli desinformovat. Při čtení onoho článku na mě dýchla opět atmosféra minulých let. Domnívám se, že toho jsme si užili dost.

V Litoměřicích 5.2.90 MUDr. Zora Bártová

Poznámka redakce:

Tento dopis naší čtenářky otiskujeme jako ukázkou věcné, jasné a zejména konkrétní kritiky. Redakce může jen litovat, že čtenářka ve svém dopise blíže neurčila, čím se v našich novinách cítila být kritizována a ani neuvědla na pravou míru naše údajně "polopravdy" a "vyslovené lži". Jistě i čtenáři by byli vděční MUDr. Bártové za zvýšení své informovanosti. (J.W.)

to kašen klouzat s vědry vody, ovšem když poteče a nebude zamrzlá. A ostatní měsíce to zase bude jako blátišť, čemuž se dá předejít vybudováním odpadních svodů. Dále pak bylo řečeno, že přípojky do domů nikdo nepovolí, že se vodou musí šetřit, protože pitnou vodou se musí v Agrostavu umývat auta a to je přece přednější než lidé.

Prý z tohoto řádu jsou zásobovány podniky Obnova, Agrostav, Technické služby Prosmky a těch pár domácností v Mlékojedech už by ten vodovod neutekl. Takže lidé pít a užívat vodu z jedovatých studní a nikdo se nepostará o jejich zdraví, což je v rozporu se zákonem. Snad alespoň cisterny s pitnou vodou pro děti by zde měly být? Člověk žasne, co všechno může být možné.

Třetím bodem byly komunikace. Průtah obcí z Litoměřic do Lovosic je značně zatížen nákladní dopravou. Silnice je ve špatném stavu - bláto, prach, výfukové plyny, otřesy pod koly těžkotonážních aut. K tomu ještě JZD, které zanáší cesty bahnem. Znečištěné však nečistí, zničené neopravuje. Bylo požádáno o zákaz projíždění nákladních automobilů, což se setkalo s pohoršením Dopravního inspektorátu VB Litoměřice, který provedl měření frekvence dopravy a sledoval vše v naprostem pořádku. Přitom řešení je po ruce: K čemu je zde obchvat této vší přes Tereziňskou křižovatku do Lovosic? To je však trasa o kousek delší a spaluje se více pohonných hmot. Šetřit se musí za každou cenu, i kdyby to mělo stát milióny. Při projíždění touto obcí musí řidiči snižovat rychlost na výmolech, řadit meziplýn a opět přidávat, nehladě na

DÝCHÁNEK ZA TREST

Jistě znáte ty silécké řeči typu: "Já bych mu to omlátil o hlavu" nebo "Já bych toho řezička, kterej prodává zelený salám, nekrmil celej tejdén ničím jiným než modrým salámem" a pod. Každý den výhrůžky tohoto ražení můžeme kolem sebe zaslechnout a ani je nepočítáme a zejména si ani nemyslíme, že k jejich naplnění někdy dojde. Nechat ministra dopravy jezdit tramvají, ministra spojit telefonovat meziměstsky z Litoměřic do Slušovic a ministra školství sedět na mušicích židličkách za lavicemi sublimujícími formaldehyd a podobné kousky se nám, prostým občanům; těžko kdy podaří realizovat. Více odvahy a větší možnosti k uspořádání takového happeningu má pracovní prezident. Nechá čtvrt hodiny inhalovat pražské architektky a jiné potentáty z kontejnerů na odpady všechen pach a hrůzu panelových sídlišť. Je jen škoda, že tento trest nestihl právě viníky, autory a realizátory technolidských ubikací. Doufejme však, že toto fetování nad popelnici bude mít i preventivní účinek a že nové pražské konšelstvo se při schvalování dalších velkolepých projektů alespoň zalekne představ, že by si zase museli ke svým výtvarům čichnout. Televizní reportáží z cesty Václava Havla po Jižním městě by se měli inspirovat i konšelé litoměřičtí. Z plyšových křesel a dřevem obložených zasedáček by mohli své jednání o výstavbových záměrech přenést třeba na některá ze sídlištních smetišť a nebo k poradám zasednout na ohavné globusové prolézačky typu "K smělým zítřkům", aby jejich rozhodnutí zeměkouli byl co nejmělejší a nejvímavější.

9. února 1990

Ivan Vilím

pneumatiky a tlumiče. Na zdraví lidí se nehledí už vůbec.

Myslím si, že v dnešní nové době snad všechny instituce občany Mlékojed pochopí a tak jako jim jde o své zdraví, půjde i jim o jejich.

Doba byrokratů, aparátníků a doba temna v Mlékojedech se snad už také blíží ke konci. Vyzývá tímto všechny odpovědné instituce, aby se poškozením zdraví občanů v Mlékojedech okamžitě zabývaly a řešily je úměrně dnešní době a ne době budování Kocourkovských kašen.

Na závěr se občané usnesli na podpisové akci, kde jasně vyjádří své požadavky. Jakoby na poškození zdraví nestačila Chemička Lovosice. A proto se ptám: Kdo pomůže občanům Mlékojed přežít rok 2 000 ?!

KC OF Jan Pařízek

Jmenovitě

Dne 8.2.1990 proběhla na Mírovém náměstí ekologická manifestace. Mímo jiné zde někteří aktivisté nynějšího OKCOF ztratili několik slov týkajících se nás, aktivistů OF siruževních kolem nezavíralých novin, a naši práce. Je pro nás těžko pochopitelné, proč si k tomu vybrali zrovna tuto příležitost. Někteří zlí jazykové tvrdí, že k problému životního prostředí už neměli co říci - a jak bloudili očima po okolních fasádách, padl jim zrak na náš transparent. Ovšem to bude jistě jen pomluva a od těch můžeme distancujeme. Ale k věci. A jmenovitě, abychom vyhověli přání jednoho z nich, Zdenka Barty.

Byl to kandidát na starostenství v našem městě, veterinář Dr. Novák, který se rozhodl, že si to s námi vyřídí. Zcela v duchu dob, kdy tzv. ideová a akční jednota té jediné pravé strany byla zákonem, to vyřadil zcela jednoduše: prostě nás vyloučil. Odkud? No přeci z Občanského fóra, to je přeci firma, pod níž vyvíjí svou aktivitu. Ne, nechci tu rozebírat kdo, kde a odkdy vyvíjí svou aktivitu, to by bylo vůči panu doktorovi Novákovi neřer. Nechci tu ani připomínat, jaký dojem zanechává jeho arrogantní jednání u mnohých, s nimiž měl co dočinění. Chci jen upozornit na to, jak těžké pro někoho může být přeorientovat své jednání z předlistopadového egocentrisma na jakýkoli jiný způsob jednání s lidmi.

Vážený pane Nováku, kdo Vás oprávnil k něčemu takovému? A čeho se od Vás můžeme dočkat v budoucnosti? Nyšní jste navrhován do nejvyšší funkce v rámci našeho města. Nevím, na základě čeho se cítíte být osobou pro tuto funkci vhodnou. Ale to je věc Vašeho svědomí. Přiznávám se, Vašeho zvolení starostou se trochu bojím. Když si nás teď troufáte vyloučovat z Občanského fóra, nevypovíte nás po svém přírodním zvolení z řad občanů tohoto hezkého, leč smrtutého města?

Je nám jedno, zda na radnici bude sedět Petr nebo Pavel. To však neznamená, že se budeme tajit, se svými názory. Nečinili jsme to před revolucí, nebudeme to dělat ani po ní.

(J.W.)

Vydává NEZÁVISLÉ NAKLADATELSTVÍ Mírové nám. č.p.17, Litoměřice PSČ 412 01, telefon 3553 Registrováno Ministerstvem kultury ČSR registr. zn. MK ČSR 5157 Šéfredaktor Jan Wüningh PÍŠEME PRO VÁS - PÍŠTE PRO NÁS Náklady na vydání jednoho výtisku činí 1 Kčs. Děkujeme.